

ת"ד 9602/08/14 - מדינת ישראל נגד עכרמה עאסלה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

19 יוני 2017

ת"ד 9602-08-14 מדינת ישראל נ' עאסלה

מספר כתב אישום משטרתי ת.ד. 187749/2014

לפני כבוד השופטת כרמית פאר גינת
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמים עכרמה עאסלה

נוכחים:

מטעם המאשימה - עו"ד דגן

מטעם הנאשם - עו"ד טטיאנה וייס ממשרדו של עו"ד אשר ארבל

הנאשם - בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בכתב אישום המייחס לו עבירות של אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים החצייה בביטחה, נהיגה רשלנית והתנהגות שגרמה נזק לרכוש וחבלה של ממש לגוף, בעקבות מעורבותו בתאונה ביום 28.4.14.

עמוד 1

2. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 28.4.14, סמוך לשעה 06:34, נהג הנאשם במונית מסוג "סקודה" ברח' חניטה בחיפה, סמוך לבית מס' 80. הכביש במקום הינו דו-מסלולי, מופרד על-ידי שטח הפרדה בנוי. במקום מסומן מעבר חצייה להולכי רגל ומצד שמאל מוצב תמרור 306 "זכות קדימה להולך רגל". אותה עת, במקום הנ"ל ומשמאל לימין ביחס לכיוון נסיעת הנאשם, חצה את הכביש במעבר החצייה הולך הרגל ה מ, יליד 1927, וזאת לאחר שחצה את חלקו הראשון של המעבר, חצה את שטח ההפרדה וחצה עוד 2.6 מטרים מחלקו השני של המעבר. לפי כתב האישום, הנאשם נהג רכבו ברשלנות בכך שלא שם לב לדרך, ללא סיבה סבירה הבחין באיחור בהולך הרגל הנ"ל, בלם באיחור ולא איפשר לו להשלים את החצייה בביטחה, פגע בו והפיל אותו לכביש.
3. כתוצאה מהתאונה, נחבל הולך הרגל בגופו חבלות של ממש. על-פי כתב האישום: "אובחנו בגופו שברי עצמות גולגולת, שבר ברגל ימין שגובס, חתכים בגשר האף ובמצח, שברים בשיניים, שבר בפלטה אחורית של סינוס פרונטלי שמאלי, המתמשך עד לגג הארובה והודגם שבר ללא תזוזה בקיר התחתון של ארובת העין מימין, מלווה בבועות אוויר, ושבר בקיר תחתון של סינוס מקסילרי, הנמשך עד לפרוטס האלבאלורי".
4. טרם גזירת העונש, על-פי בקשת ב"כ הנאשם, הוא הופנה לעריכת תסקיר של שירות המבחן.
5. ביום 4.5.17 הוגש התסקיר בעניינו של הנאשם. על-פי התסקיר, הנאשם בן 44, נשוי ואב ל-7 ילדים, תושב עראבה. הוא ה-13 בסדר הילודה במשפחת מוצאו, המונה 17 אחים בגילאי 29-63, כולם נשואים ומנהלים משקי בית עצמאיים. אביו נפטר לפני כ-25 שנה בעקבות מחלה ואמו נפטרה לפני כ-3 שנים מדום לב. לדברי הנאשם בתסקיר, הוא סיים 12 שנות לימוד ובמשך השנים שלאחר מכן עובד כנהג מונית עצמאי. בשנת 1996 נישא הנאשם לאשתו הראשונה, עקרת בית, ולבני הזוג 3 בנות בגילאי 18-20, אינן עובדות ומתגוררות בבית ההורים. הנאשם ציין כי אשתו נפגעה בגופה לפני כ-15 שנה באירוע שריפה שהתרחש בביתם ונגרמה לה פגיעה פיזית קשה. לאור המשבר וקשיים ומתחים בחיי הזוגיות, הנאשם נישא בשנית ומנישואים אלה נולדו לו 4 ילדים בגילאי 6-15.
6. בהתייחסותו של הנאשם לעבירות המיוחסות לו, הוא ציין כי הוא מקבל אחריות למעורבות בהן, תוך ביטוי תחושת חוסר אונים. לדבריו בתסקיר, במועד ובמקום האירוע הוא הופתע כשהבחין בהולך הרגל שחצה במעבר החצייה, בלם באיחור ולא יכול היה למנוע את הפגיעה בו, אך דאג מיד לעזור לנפגע ולהזמין עזרה רפואית. הנאשם הביע צער על התאונה והשלכותיה ומסר כי באותה תקופה היה נתון במצב רגשי ונפשי ירוד, לאחר מותה של אמו כחודש ימים לפני מעורבותו בתאונה, וכי מצב זה פגע ביכולתו להתרכז בנהיגה. הוא אף ציין כי להבנתו, תוצאות התאונה החמורות, מעבר לחלקו בהן, קשורות לגילו המתקדם של הנפגע וכי הוא מוכן לשלם לו פיצוי. בנוגע למעורבותו החוזרת ונשנית בעבירות תעבורה, הוא השליך אחריות על גורמים חיצוניים וציין, בין היתר, כי ריבוי הרשעותיו נוסע מעצם עבודתו כנהג מונית במשך שנים, שמטבע הדברים נוהג יותר זמן על הכביש מהנהג הממוצע.
7. בהתייחס למאפייני אישיותו של הנאשם, עולה מהתסקיר כי בעבירות המיוחסות לו ובעברו התעבורתי הלא-מבוטל יש כדי ללמד על מידה של התנהגות רשלנית בתחום התעבורה, במיוחד כאשר מדובר בנהג רכב ציבורי שמצופה ממנו לנהוג במשנה זהירות. מעבר להתנהלותו בתחום הנהיגה, שירות המבחן התרשם מהנאשם כאדם בעל מיקוד שליטה חיצוני, המתקשה לקחת אחריות מלאה על הקורה ונוטה להשליך את האחריות על גורמים חיצוניים. לדעת

שירות המבחן, ניתן להצביע על גורמי סיכוי לשיקום, ביניהם ההערכה כי הנאשם מגלה מחויבות במילוי תפקידו ההורי ומשקיע מאמצים למען רווחת בני משפחתו וכן כי הוא המפרנס היחיד במשפחתו.

8. שירות המבחן בחן עם הנאשם אפשרות לשלבו בטיפול במסגרת השירות, שמטרתו הגברת אחריות פנימית על דפוסי הנהיגה הבעייתיים, הגברת המודעות בנוגע להשלכות בגין עבירות תנועה ושינוי עמדות בנוגע לדפוסי נהיגה. אולם, לפי התסקיר, הנאשם התנגד לכך ומסר כי יתקשה להתחייב לטיפול ממושך לאור אילוצי עבודתו. לאור המתואר, שירות המבחן לקח בחשבון את רמת הסיכון הנשקפת ממנו והתרשם מחוסר מוטיבציה ונכונות להליך טיפולי ועל כן אינו בא בהמלצה להעמידו בצו מבחן ואין באפשרותו להמליץ על חלופות ענישה או שיקום במסגרת השירות, העשויות להפחית מהסיכון להישנות עבירות דומות.

9. במסגרת הטיעונים לעונש, ציין ב"כ המאשימה כי מדובר בתאונת דרכים עם חבלות קשות וכי הנאשם הורשע לאחר תחילת שמיעת ראיות. לטענתו, מתחם הענישה בעבירות הנ"ל נע בין מאסר בפועל של 3 חודשים ועד 12 חודשים; פסילה בפועל של 40 חודשים ועד 6 שנים; וכן מאסר ופסילה על תנאי וקנס לשיקול דעת. גיליון הרשעות קודמות הוגש וסומן מ/1. ב"כ המאשימה אף היפנה את בית המשפט למספר גזרי דין קודמים בעניין זה. בין היתר, היפנה לע"פ 4088/90 **ניר נ' מדינת ישראל** (1.11.90), שם הורשע הנאשם בעבירה עיקרית של גרם מוות ברשלנות והנשיא שמגר כי יש לנקוט אמות מידה מחמירות; לרע"פ 3764/05 **בן זויה נ' מדינת ישראל** (21.4.05), שם נשלחה הנאשמת ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות; וכן לרע"פ 2564/12 **קרני נ' מדינת ישראל** (24.6.12), שם נקבע כי במקרים של גרימת חבלות יש הצדקה להקיש מן העונש המינימלי הקבוע בחוק במקרה של גרם מוות או לגזור עונש מאסר.

10. בנוגע לכך שהנאשם בעניינו הוא נהג מקצועי, היפנה ב"כ הנאשם לרע"פ 8839/05 **ראובן נ' מדינת ישראל** (10.1.06), שם נקבע, לדבריו, כי אין מקום להקל בשל היות המבקש נהג מקצועי, שכן דווקא באדם שנמצא שעות רבות על הכביש סכנה גדולה יותר בפגיעה באחרים. לנוכח כל האמור, המאשימה עותרת לעונש מאסר בפועל, לעונש מאסר על תנאי, לעונש בפסילה בפועל למשך מספר שנים, לפסילה על תנאי ולקנס לשיקול דעת בית המשפט.

11. ב"כ הנאשם ציינה במסגרת הטיעונים לעונש כי הנאשם לקח אחריות בהזדמנות הראשונה, עוד בעת האירוע, ולאחר מכן הודה בפה מלא. לדבריה, הנאשם הגיע למסקנה שהולך הרגל יצא בין רכבים חונים בצד ימין והודה בכך שלא ראה אותו. מרגע זה הוא בחר להודות וביקש לפטור את הולך הרגל מלהגיע ולהעיד בבית המשפט לאור מצבו. היא ציינה כי הנאשם כואב את כאבו של הנפגע ביום התאונה ולקח לליבו את אשר התרחש. בנוגע לתסקיר שירות המבחן, לדברי ב"כ הנאשם, הקצינה התקשרה לנאשם בתום הפגישה והציעה לו המלצה של 150 שעות של"צ, אולם הנאשם לא הבין על מה מדובר, לא נתן לה תשובה ברורה ומיידית וכך התסקיר מציין חוסר המלצה.

12. עוד ציינה ב"כ הנאשם כי מדובר באדם נורמטיבי, אשר נוהג בשנים האחרונות ללא דופי. מדובר באב למשפחה ברוכת ילדים ובמפרנס יחיד, ועל כן היא מבקשת לא למצות את הדין עם הנאשם ולהטיל עליו עונשים חינוכיים וצופים פני עתיד. היא הדגישה כי מדובר בנהג מקצועי, אשר מוצא את לחמו בנהיגה, וכן כי יש לו סיבות אישיות

קשות, נאלץ להסיע את אשתו אשר נפגעה בשריפה לטיפולים וכן סוחב את כל הנטל האישי והמשפחתי וכמובן מביע חרטה עמוקה על שהתרחש ומבקש מבית המשפט שיקל בעונשו. עוד היא הוסיפה כי חלף זמן רב מעת האירוע ועד היום ומבקשת שלא להחמיר עם הנאשם.

13. ב"כ הנאשם היפנתה למספר גזרי דין קודמים. בנוגע לשניים מהם - ת"ד (ת"א) 3841-06-13 **מדינת ישראל נ' חלבי** (7.7.14) ות"ד (ב"ש) 3434-03-14 **מדינת ישראל נ' אשכנזי** (18.9.16) - ציינה ב"כ הנאשם כי בית המשפט לא הטיל עונשי מאסר בפועל בעבירות דומות; ועפ"ת (חיפה) 30937-01-13 **מ"ן נ' מדינת ישראל** (3.5.13), שם תיאר בית המשפט המחוזי בחיפה אירוע דומה, בסמוך למעבר חצייה ובאותו רחוב בחיפה, עם נפגע בגיל מתקדם (יליד 1916), הנאשמת כפרה באחריותה לתאונה וניהלה הוכחות בתיק. השופט כמאל סעב ציין כי העובדה שמאז האירוע חלפו מעל 3 שנים הוא שיקול נוסף שמצדיק הקלה כלשהי בעונשה של המערערת והחליט, מסיבה זו ואחרות, לקצר את עונש הפסילה בפועל מ-6 ל-4 חודשים.

14. הנאשם (בעצמו) נכח בדיון וביקש סליחה מהנפגע, ממשפחתו ומבית המשפט. לדבריו, יש לו 7 ילדים והוא היחיד המפרנס את המשפחה. יש לו ילדה מאורסת וכאמור אישה שעברה פגיעה מאוד קשה וזקוקה להסעה (אישור רפואי הוגש וסומן **נ/3**). הוא ציין כי הוא נלחם בשביל לפרנס את ילדיו ומבקש את רחמי בית המשפט, כדי שישאר לו הרישיון של המונית. הוא אף צירף מכתב ממנהל בית הספר ביישוב (הוגש וסומן **נ/2**), המכיר אותו ואת ילדיו, לפיו הוא מכיר את הנאשם כהורה למופת, שעבודתו כנהג מונית היא מקור הפרנסה היחיד שליו נשען ואף הציע לרתום אותו לפעילות התנדבות במסגרת בית הספר.

15. מתחם הענישה ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם, ובמרכזן גרימת חבלה של ממש, ובסוג החבלות אשר נגרמו, נע בין פסילה בפועל בת 4 חודשים ומאסר מותנה ועד פסילה בפועל בת 24 חודשים ומאסר בפועל בן 6 חודשים (אשר יכול וירוצה בעבודות שירות). ראו בעניין זה, למשל, עפ"ת (חיפה) 24314-01-15 **מדינת ישראל נ' זגדון** (19.2.15), שם נחבלו בגופם חבלות של ממש שני הולכי רגל, שחצו מעבר חצייה מרומזר באור ירוק, וזאת לאחר שהמשיב נהג ברכבו, לא ציית לאור האדום ברמזור, פגע בהולכי הרגל והעיף אותם מהכביש. השופט אמיר טובי מבית המשפט המחוזי בחיפה לא התערב בהימנעות הערכאה הקודמת להטיל עונש מאסר על המשיב וגם לא באורך תקופת הפסילה בפועל, שעמדה על 10 חודשים, אולם קיבל את ערעור המדינה באשר לכך שבית המשפט קמא נמנע מלהטיל קנס כספי על המשיב וחייב אותו בקנס של 2,000 ש"ח.

16. כמו כן, ראו גם ת"ד (י-ם) 5297-10-14 **מדינת ישראל נ' עוודאללה** (ניתן ביום 23.2.15), שם הוטלו על נאשמת אשר נהגה בחוסר זהירות ופגעה בהולכת רגל 5 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס; ראו גם עפ"ת 21792-04-11 **סוואחרה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.6.11), שם דובר על נאשם אשר גרם לתאונת דרכים, בה נגרמו לנפגעת חבלות של ממש, והוטל עליו, בין היתר, עונש פסילה של 8 חודשים; וכן ראו עפ"ת 36094-10-11 **שטרית נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 23.1.12), שם נהגה המערערת ברשלנות, סתה מנתיב נסיעתה ופגעה בשלוש הולכות רגל וכתוצאה מכך נגרמו להן פציעות קשות. השופט כמאל סעב בבית המשפט המחוזי בחיפה קיצר את עונש הפסילה שהוטל על המערערת ל-11 חודשים.

17. ראו גם עפ"ת 49334-02-17 **מדינת ישראל נ' מלחז** (30.4.17), שם דחה השופט אמיר טובי מבית המשפט המחוזי בחיפה את ערעור המדינה על גזר הדין שניתן בבית משפט זה, בו הורשע המשיב בעבירות דומות לאחר שניהל משפט הוכחות ונגזר עליו עונש פסילה של 10 חודשים בפועל, לצד מאסר מותנה, פסילה מותנית וקנס כספי.
18. יצוין אף כי בדין העבירות בהן הורשע הנאשם קבע המחוקק בסעיף 38(3) לפקודת התעבורה עונש מינימום של פסילה מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משלושה חודשים בגין תוצאה של גרם חבלה של ממש בתאונת דרכים.
19. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך המתחם, אני קובעת כי נהיגתו של הנאשם במקרה זה משקפת דרגה בינונית של רשלנות. שכן, הנאשם בתיק הנדון לא שם לב לדרך, הבחין באיחור בהולך הרגל, בלם באיחור ולא איפשר לו להשלים את החצייה בביטחה, פגע בו והפיל אותו לכביש. כמו כן, כמתואר בכתב האישום, כתוצאה מהתאונה נחבל הולך הרגל בגופו חבלות של ממש, כמתואר בסע' 3 לגזר דין זה.
20. בהתייחס לעברו התעבורתי של הנאשם, הוא נוהג משנת 1991 ולחובתו 62 עבירות קודמות, רובן הגדול מסוג ברירת קנס, כגון עצירה וחנייה בתחום אוטובוס, עצירת רכב לא מורשה, איסור עצירה, נהיגה ללא אורות, נהיגה שלא בכיוון החץ, הסעת נוסע במושב הקדמי לא חגור, אי סימון מונית לפי התקנות ונהיגת מונית ללא לוחית פרטי נהג; אך גם עבירות חמורות יותר של נהיגה בפסילה, נהיגה במהירות מופרזת. יחד עם זאת, נתתי דעתי לכך שמדובר בנהג מונית ותיק, שביצע את רוב עבירותיו בעבר במסגרת עבודתו.
21. לקחתי בחשבון גם כי הנאשם בחר שלא לנהל משפט הוכחות ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. יתרה מכך, מדובר בתאונה שארעה לפני למעלה מ-3 שנים ומאז לא צבר הנאשם הרשעות כלל, למעט עבירה בודדת אחת בעבירת מהירות (חריגה של 21-30 קמ"ש בכביש עירוני), שטרם נשפט בגינה.
22. מעבר לכך, שקלתי גם את נסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות מצבו הכלכלי והעובדה שהוא מפרנס 7 ילדים כמפרנס יחיד; מצבה הרפואי של אשתו, הדורש הסעות לבית החולים; ובעיקר העובדה שמקצועו קשור בנהיגה והשימוש ברישיון הנהיגה שלו כנהג מונית לצרכי פרנסתו.
23. לפיכך, בשקלול מכלול הנתונים במקרה זה, נוכח מידת רשלנותו של הנאשם, עברו התעבורתי וחומרת הנזקים הגופניים שנגרמו לנפגע, מצאתי לנכון למקם את הנאשם מעל רף הענישה התחתון, ככל שמדובר ברכיב הפסילה בפועל. יחד עם זאת, נוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם וחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה ועד מתן גזר הדין, מצאתי לנכון לאמץ את רף הענישה התחתון בכל הקשור לרכיב המאסר הפועל ולהסתפק במאסר מותנה בלבד, וזאת בנוסף לרכיבי ענישה נלווים נוספים.
24. בעניין זה, אני מפנה שוב לת"ד 1326-09-13 **מדינת ישראל נ' מלחז** (19.1.17), שם הורשע הנאשם בעבירות דומות של התנהגות שגרמה נזק לרכוש וחבלה של ממש לגוף, נהיגה רשלנית וסטייה מנתיב נסיעה, עם חבלות

דומות לנפגע, ובית משפט זה גזר עליו פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 10 חודשים בפועל, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס כספי. המאשימה הגישה ערעור כנגד קולת העונש ובעפ"ת 49334-02-17 **מדינת ישראל נ' מלחז** (30.4.17) דחה השופט אמיר טובי מבית המשפט המחוזי בחיפה את הערעור. נסיבות האירוע בשני התיקים דומות-הן גרימת חבלות של ממש לנפגע ואופי החבלות, הן נסיבותיו האישיות של הנאשם והשימוש ברישיון הנהיגה לצורכי פרנסה והן חלוף זמן של מעל 3 שנים מיום ביצוע העבירות ועד למועד מתן גזר הדין. אומנם בתיק אליו הפניתי אין המדובר על נפגע במעבר חצייה, בניגוד לתיק שבפנינו, אולם שם בחר הנאשם לנהל משפט הוכחות ובתיק שבפנינו הוא הודה וחסך זמן שיפוטי יקר.

25. אשר על כן, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 10 חודשים בפועל בניכוי חודשיים פסילה מינהלית. ריצוי הפסילה יחל לא יאוחר מיום 15/8/17 לאחר הפקדת רישיון במזכירות בית משפט.

ב. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע או אחת מהעבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה ויורשע בגין.

ג. אני גוזרת על הנאשם מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים, שלא יעבור בתוך 3 שנים עבירה של נהיגה רשלנית הגורמת חבלה של ממש או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

ד. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,500 ש"ח. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.8.17 ובכל 1 בחודש שאחריו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ה סיוון תשע"ז, 19/06/2017 במעמד הנוכחים.

כרמית פאר גינת , שופטת

הוקלדעלידישושישוורץ